

שבעים שנה לקבלת הנשיאות

אוצרות ליובאוויטש

עלון פנימי דו-שבועי, עבור תלמידי תומכי תמימים בכל הסניפים

"...הגלות עומדת להסתיים, ועד כדי כך, אז די וועלט טרייסלט זיך שוין אויף מקבל זיין פני משיח צדקנו [= שהעולם כבר מזדעזע לקראת קבלת פני משיח צדקנו]". (ליל ט"ו בשבט תנש"א)

"יובל היא"

שנת המאה ועשרים להולדת הרבי

החלום המופלא לאחר החתונה די"ד כסלו

יומנו האישי של כ"ק אדמו"ר, בו תיעד גאמרות והנהגות כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע, נפתח כרשימה מ"אור ליום ג' ה' טבת. [תר"פ"ט. ריגא", ובה מתואר חזיון נפלא אותו ראה כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע באותו לילה. נביא בזה קטעים מתוכה:

"... בלילה הזה, ראיתי את אדנ"ע. מטפחת המשי בידו ובפנים צוהלים עד למאד... ואמר לי: מז"ט, פאר דער היטל [= הכובע (השטריימל)]! אמר דא"ח "שחורה אני ונאווה" (קוטב הענין: ירדת הנשמה בגוף הוא עצם הנשמה. והרא"י באור דמל' ורדל"א. ואף שיש להקשות ממקום פלוני, צריך לעיין במאמר תקס"ו (או תקס"ב), ענין דנסיון, שהדבר אינו במציאות, וכחלוק שבין נסיון ובורו. ד' צדיק יבחן וכמשל היוצר שאינו כוחן [את הכלים המרועעים] וכו')... אחר הדא"ח נגשתי אל אדנ"ע ושאלתי ע"ד איזה דבר, ונעלם ממני כל החזיון. ראיתי ברור עד להפליא... זהו פעם הב' שרואה אני את אדנ"ע אחרי החתונה. בפעם הא' הייתי ג"כ לבוש בהיטעל, אבל אז לא אמר לי מז"ט. ההיטל היא של אאונ"ע, חפצתי ללבוש כובע של אאדנ"ע. אבל... כך הוא הדבר שלבשתי את של אאונ"ע.

"... אם הי' לי מסנ"פ על יהדות, אני חפץ לדבר עד"ו. כי הרי כל דבור פועל וזהו נוגע לרכים. אבל עתה נצרך למס"נ אויף דעם אויבערשטען, זאך שטעלען [= למסירות נפש עבור הקב"ה, לעמוד בתוקף]. עדיעתה הי' ההו"א מס"נ נגד הגפ"ו [= המשטרה החשאית ברוסיה], ועתה... כי אין המצב יכול להשאיר כמו שהוא עתה...".

בסיום הדברים סיפר כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ אודות נסיבות מאסרו של כ"ק אדמו"ר. יעו"ש. 1. החדש, שחשב לכבוד החתונה די"ד כסלו. 2. כשם שרוקא מלכות הירודת למטה שורשה ברד"א.

ימים ראשונים

כל הבחורים מגויסים לחזרת דא"ח

כיון שהנכם הגבאים' שמתעסקים בסידור הענין דחזרת דא"ח ביום הש"ק - ברצוני לעורר על כך, שברשימת שמות הבחורים שהולכים לחזור דא"ח, מופיעים עשרים שמות בלבד, מתוך שבעים בחורים הלומדים בבית-המדרש. ולכן בקשתי לקרוא אתכם (לפני סיום סדר הלימוד), כדי שתמסרו לכל הבחורים - ויכולים לומר זאת בשמי - שאין זה "סדר" שרק עשרים בחורים חוזרים חסידות; ה"סדר" הוא שכל שבעים הבחורים שלומדים בבית-המדרש חייבים לחזור חסידות ביום השבת, שכן, ענין זה הוא (גם) טובתם של הבחורים עצמם.

יש לברר מהי המניעה לכך, ולתקן את המצב. אם ישנו מישוה שמתעצל ורוצה להיות מחוץ לסדר, יוצא דופן - בשביל זה מספיק אחד (כ"ק אדמו"ר הוסיף בבת-שחוק): ע"ד שמצינו לענין עירוב בשבת, שאין מערבין את כל העיר, אלא יש לעשות "שיוור" כדי שלא תשתכח תורת רשות הרבים], אבל לא יתכן שרק עשרים בחורים יחזרו חסידות בשבת. ואם הסיבה היא בגלל שמספר הבתי-כנסיות שבסביבה אינו מספיק עבור כל הבחורים - יש לסדר שבמשך השבת (בערב או בבוקר) יארגנו פה ושם (ב"770" או בבנין הישיבה) חבורות-חבורות של עשרה בחורים, באופן שכל אחד מהבחורים יוכל לחזור חסידות בפני עשרה בחורים (או בפני תשעה, ויחד עמו יהיו עשרה), בהתאם למארז"ל "כל דבר שבקדושה לא יהא פחות מעשרה".

ועוד ענין שברצוני להעיר אודותיו: ע"פ מה שמסרו לי - יש כאלו שחוזרים מאמרים עמוקים וקשים, או מאמרים ארוכים, שהבעלי-בתיים אינם מבינים. וכיון שלא די בכך שישאר שכל אלקי, אלא צריך לבוא גם בשכל אנושי, באופן המובן גם לבעלי-בתיים (א"ע בעל-הבית'שן שכל") - יש לפנות למשפיעים הממונים מטעם הנהלת הישיבה על לימוד החסידות, שיוורו לכם איזה סוג מאמרים מתאימים יותר לחזרה בבת-כנסיות - מהמאמרים שנאמרו באידיש, מאמר בתוספת סיפור, וגם יבחנו את אופן חזרת המאמרים ע"י התלמידים (כפי שכבר בקשתי למסור להם). אמנם, פרטים הנ"ל הם ענין טפל ביחס לענין העיקרי שבגללו נקראתם - להשתדל שכל הבחורים יחזרו חסידות בשבת. [וסיים כ"ק אדמו"ר: "אז איר וועט וועלן, וועט איר מצליח זיין און אויספירן"] = לכשתרצו, תצליחו בקיום הענין].

(לועד המסדר חזרת דא"ח, בחדרו הק' - אור ליום ועש"ק פ' ויגש, ו' טבת, ה'תש"ב - יתורת מנחם ח"ד ע' 238'237)

דין נצח! - השמחה עצמה מוסיפה בניצחון
[לאחר הניגון הכריז א' המסובים "נאשא ביריאט", ואמר כ"ק אדמו"ר: [הכרזה "נאשא ביריאט", שפירושה "דין נצח" - נכונה היא, ושייכת במיוחד לימים אלה: ובהקדמה - שסדר ההנהגה אצל אנשי-חיל, שצועדים עם "מאָרש" (שיר לכת) של נצחון" גם ביציאתם למלחמה, למרות שזוהי מלחמה קשה נגד אויב חזק כו'. וטעם הדבר - לפי שתנאי עיקרי ביציאה למלחמה היא ש"אל ירך לבבכם", אלא אדרבה, חזיון הלב, כפי שמתבטא גם בהציאה למלחמה מתוך שמחה, ועי"ז מצליחים לנצח במלחמה.

ועד"ז בנדוד - שהיציאה לעבודת החשבון והתשובה כ"ב הימים שלפני ר"ה היא מתוך שמחה [כמודגש בכך שהתחלת י"ב הימים היא בח"י אלול, שענינו נתינת חיות ושמחה], כיון שבטוחים שסוכ"ס יהי' "דין נצח", והשמחה עצמה מוסיפה בהנצחון. ועד שהנצחון במלחמה הוא באופן הכי נעלה - כדאיאת במדרש חז"ל שמצינו אצל מלכי ישראל כמה אופנים בנצחון המלחמה: "ארדוף אויבי ואשיגם גו'", "אני רודף אותם ואתה עושה", "אני אומר שירה ואתה עושה", ועד להאופן הכי נעלה - כדברי חזקוני: "אני אין בי כח לא להרוג ולא לרדוף ו(אפילו) לא לומר שירה, אלא אני ישן על מטתי ואתה עושה!" וכן תהי' לנו - שמנצחים את כל העניינים הבלתי-רצויים, וזוכים להגאולה השלימה "בעתה אחישנה", בקרוב ממש ובעגלא דידן. (משיחת ח"י אלול ה'תשי"א - יתורת מנחם ח"ג ע' 327)

ניסיון להצלת ספרי אדנ"ע בתרפ"ו

את אשר הואילו להודיע, כי נתקדה חברה 'בית רבי', למוכרת אבות קדושים, ואשר מטרטת להשתדל בהשגת הספרים של הוד כ"ק אדמו"ר הרה"ק זצוקלה"ה נבג"מ ז"ע, אשר נלקחו בטעות (שלא עפ"י חוק) לאחד מבתי אוסף ספרים במאסקווא, הנה הרגש נעלה כזה, נותן כבוד ותהלה לאשר ישתתפו בזה. ולא אפונה כי רצונם יתמלא בעזרת ית', מאחר שדבר זה יוצא מאת אלו החובבים זכר אבות, וכדאי יקחו דברים כזה עם יודע דת וחוק משפט, וגם עם אלו אשר מהלכים להם עם נכבדי ארץ, אשר יביטו על דבר כזה, במכש של תהלה, וחס של יושר. והפך ה' בידם יצליח". (ממכתב יום ה' י"ב תמוז תרפ"ו - אג"ק כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע ח"א ס"ע תקלז).

פנינה
צוגעקומען
א פערל'

רשימות ורשמים

כך נקבע חג 'ה' טבת' הראשון

התוועדות אנ"ש ב-770 בליל שבת, לציון ה' טבת הראשון. החששות וההפתעות * אגרת מרתקת - בפרסום ראשון - של א' הת' שזכה לשהות בבית חיינו כאשר "לשנה אחרת קבעום" - ה' טבת תשמ"ח.

ב"ה, ט' טבת תשמ"ח

הת' אלישיב שי' קפלון, אורי מרדכי שי' ליפשי (וכל המעוניין מתל' הת' כפ"ח)

אחדשה"ט, נוצרה כעת הזדמנות להעביר רשימה קצרה מכאן להתם באמצעות נוסע (גרודקע מכפ"ח) וגם "מסיבת חברים" שלנו כאן ב-770 סביב שולחן א' בחדר שני - דורשת זאת:

שבת שמחה מאד, לכה דודי בסופו בשירת דידן נצח אדירה, בעידוד וכו'. הגבאי מכריז על התוועדות חסידים אחר התפלה (ליל ש"ק). כ"ק אד"ש יוצא להספרי' ב 9:45. התוועדות חסידים בביהמ"ד למטה (עם ר"ש לאזארוב...).

בתפלת שחרית של שבת אחר שסיים הש"ץ (אחר 'קדושה') ברכת "הא-ל הקדוש" סימן כ"ק אד"ש בידו על הסטנדר (כאילו עומדים לשיר "אתה בחרתנו") אך לא כולם שמו לב לכך ולכן לא שרו. ר"ש קונין שכמובן הדבר לא נעלם מעיניו מתחיל לשיר ב"שים שלום" (בניגון "וביום שמחתכם") וכ"ק אד"ש עוודת זאת בצורה בלתי רגילה כלל (כמו בר"ה). מזה נמשך שגם אחר ההתוועדות בתפילת מנחה שרו כנ"ל, וההתייחסות מכ"ק אד"ש היתה אף היא כנ"ל. תוכן ההתוועדות בשבת גרם הפתעה לכולם.

מה שקרה "מאחורי הקלעים" הוא, שביום ו' כשקבעו את השלט הגדול (מעשה ידיו של הת' ברוך מרגליות), התנגד לכך ר' יואל ואמר שצריך לשאול את הרבנים, והמד"א הרב העלער אמר שזה בסדר. וגם הרבה מאנ"ש לא היתה [דעתם] נוחה כ"כ מזה, וגם שהר"כ התנגד לחברי הועד שרצו להכניס מאמר להגהה ל"קונטרס ה' טבת", מאחר שזה לדעתו היפך ענין הלחש שצריך להיות עתה לאחר שבא הענין בקיום וכו', וכמובן שאחר ההתוועדות השתנתה כל ההשקפה בזה ורצו מיד להכניס מאמר (כפי שיצא בהנחה בתשמ"ו) ור"כ אמר להם לחכות ולעבוד ע"ז, אך פחדו שיהי

מאוחר והכניסו לכ"ק אד"ש וביום ראשון זה יצא מוגה, אך בהוראה שלא יצא בתורת קונטרס וכו', ולכן יצא כמו שבטח ראייתם - ללא שער-בלאט וכו'. והיו שמועות שכ"ק אד"ש התבטא ע"ז שנכתב ב- "א מאדנע נוסח" [= ניסוח מוזר]³. יש עוד להאריך וכו' אך כעת הגיע כ"ק אד"ש מהאהל ולוחצים לסיים וכו' ולכן אסיים בברכה להתראות כאן בקרוב ממש, בביאת מ"צ.

שמואל קראוס

[הערת המערכת:

בגליון הקודם במדור זה לא תורגמו הביטויים באדיש, וגם נפלו כמה טעויות בהקלדה, ועם הקוראים הסליחה].

- 1 של הרבי.
- 2 ציטוט מתוך המענה הידוע דב' כסלו בעת החזרת הספרים. החשש הגדול של ר"ע"ה היה מפני מה שאירע בב' כסלו, כאשר חלק מהת' עמדו בחוץ, והרבי הגיב בחריפות רבה, כנודע לכל. ניתן היה להבין שאין דעתו של הרבי נוחה מציון הניצחון בדרך של חגיגה וכו'; כי אם בלימוד בספרים בלבד. אכן, בהתוועדות זו נופא (בתשמ"ח) הדגיש הרבי שמהות החג היא - הספרים. [עיי"ש].
- 3 מאחר שכאמור - לא עבר עריכה נוספת וכו' ע"ה ר"ע"ה, כפי שהיה בשאר המאמרים שהוכנסו להגהה. ומכאן לימוד גדול על מעלת המאמרים המוגהים. וד"ל.

...השלט המדובר...

(נ)פלאות בה, בכל

נלך עם הספרים לארצנו הקדושה

.. ה' טבת הוא יום שקשור עם ענין ה"גאולה" - הגאולה והפדיון דספרי רבותינו נשיאינו. ותיכף בסמיכות לה"גאולה" קיימת ה"תפלה" ובקשה וכו' על הספרים שעדיין מחכים לפדיונם, ועוד ועיקר - התפלה על הפדיון הכללי בגאולה האמיתית והשלומה. .. ו"בנערינו ובקנינו גו' בנינו ובבנותינו" הולכים ביהד עם כל הספרים - הן הספרים שכבר הוחזרו, והן הספרים (וכת"י) שישובו ותיכף ומיד ממש - לארצנו הקדושה. (שיחת ה' טבת תשנ"ב, תו"מ ח"ב, עמ' 16)

מערכת "אוצרות ליובאוויטש"

תורה חדשה

מאתי תצא

פירוש נפלא ל"עובר לעשייתן" ע"פ דא"ה

בבחי' זמן ומקום, כמו"ש ה' מלך כו' ה' מלך כו'. ועיי' קדשנו במצותי'ו, להיות נמושך מבחי' קדש העליון שלמעלה מההשתלשלות בהמצות שלמטה. והוא עובר לעשייתן, דהאי עובר לישנא דאקדומי הוא, פי', שהברכה היא מלמעלה מההשתלשלות, שהיא עובר לעשייתן של המצות מעשיות, והוא לישנא דאקדומי' כו', שצריך להקדים בברכה והמשכה מלמעלה מההשתלשלות עד שאח"כ תתפשט במעשה המצות שלמטה.

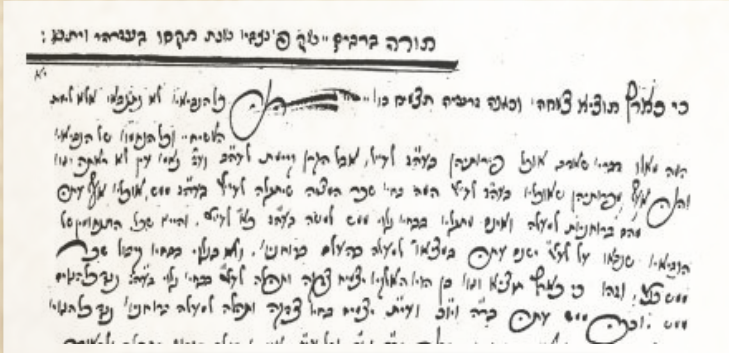
1 = ראש ומקור כל ברכה.

לקראת י"ט כסלו השתא י"ל קונטרס ובו חמשה מאמרי כ"ק אדה"ז נ"ע - כפי שנרשמו בגוכתי"ק בנו הרה"ק ר' משה נ"ע - המתפרסמים עתה לראשונה.

המאמרים הם מתקופת תשרי תקס"ז. הראשון, ד"ה 'כי כארץ תוציא צמחה', נאמר בש"פ נצבים תקס"ו (שתצלום פתיחתו בגוכתי"ק מצורף בסמוך); השני, ד"ה 'להבין ענין ראש השנה', נאמר ביום ג', ד' תשרי תקס"ז; השלישי (ד"ה 'באדרז"ק מצחא דאתגלי בע"ק') והרביעי (ד"ה 'להבין ענין ה' עינויים דיו"כ') נאמרו בליל שבת שובה תקס"ז; והחמישי, ד"ה 'בוזהר פ' אמור כו' זכרתי לך חסד נעוריד', נאמר בליל ב' דחה"ס תקס"ז.

בס"ע כב נזכרה שמועה "ממורו ה"ה דמעזריטש ז"ל". מובא בזאת ציטוט מסייום המאמר הראשון (ע' ח):

כי הנה כל הברכות שמברכים על המצות עובר לעשייתן הן הן הפי' והבאור הכונה של המצות שעושים אח"כ, והיינו מ"ש ברוך הוא לשון המשכה, שממשיכים ממקור הברכה, מבחי' קדושה העליונה, בסדר ההשתלשלות עילה ועלול עד שתלבש השפע במעשה המצות שלמטה (כי ברוך ר"ת ברוך ראש ומקור לכל הברכות) להיות בחי' גלוי שם הוי' בבחי' אתה ממש, לנוכח ממש, עד שיהי' מלך העולם, שתתפשט מדת מל' על כל עולמים דבי"ע

כתי"ק הרה"ק ר' משה נ"ע ממאמר זה.

ליובאוויטש ענשיו

המצבות שבות לגבולך

במהלך השבועות האחרונים נמצאו באזור העיירה מצבות רבות שנשדדו מבית העלמין ע"י גויי האיזור, לאחר מלחמת העולם השניה, ושימשו אותם לחיזוק יסודות הכתים וכיו"ב. כעת לאחר 80 שנה, נגאלו מצבות אלו והושבו אחר כבוד אל שטח בית החיים היהודי בעיירה ליובאוויטש.

במקביל, וכפי שהתפרסם כבר, נחשפה מצבתו של נכד אדמו"ר האמצעי, בן בנו רבי ברוך נ"ע.

הפועלים הנכרים במהלך העברת המצבות מבתי התושבים בחזרה למקומם. (באדיבות הרב גבריאל גורדון).